

RAHOITUSTARKASTUS
FINANSINSPEKTIONEN
FINANCIAL SUPERVISION

Vakavaraisuusvalvonta
Raimo Husu

13.11.2003

Dnro 41/911/2003

Oikeusministeriö
Lainvalmisteluosasto
PL 25
00023 Valtioneuvosto

OIKEUSMINISTERIO
14.11.2003
Ad 12, 41, 2003
044015:00/2003

Kommenttipyyntöne 21.10.2003

MIETINTÖLUONNOS EUROOPPAYHTIÖN (SE) SÄÄNNÖISTÄ ANNETTUUN NEUVOSTON
ASETUKSEEN LIITTYVÄKSI LAINSÄÄDÄNNÖKSI

Rahoitustarkastus lähettää oheisena muistion, jossa tuodaan esiin eräitä kommentteja eurooppayhtiön (SE) säännöistä annettuun asetukseen liittyvään lainsäädäntövalmisteluun.

Rahoitustarkastus toteaa, että nyt esitetyt kommentit ovat asiaan liittyviä alustavia näkemyksiä. Rahoitustarkastus tulee ottamaan virallisesti kantaa myöhemmin työryhmätyön valmistuttua.

RAHOITUSTARKASTUS

Kaiju Kallio
apulaisjohtaja

Raimo Husu
lakimies

LIITE: Muistio 12.11.2003

Please refer to the number and date of this letter in your reply.

Var god hänvisa till detta brevsnummer och datum i Er svar.

Vastauksessa pyydetään viittaamaan kirjjeen numeroon ja päiväkseen.

MUISTIO

12.11.2003

RAHOITUSTARKASTUKSEN KOMMENTTEJA EUROOPPAYHTIÖTÄ KOSKEVAAN LAINSÄÄDÄNTÖVALMISTELUUN

Oikeusministeriö pyytää Rahoitustarkastukselta kommentteja esitysluonnoksesta eurooppayhtiön (SE) säännöistä annettuun asetukseen liittyväksi eurooppayhtiötä koskevaksi yhtiö- ja kaupparekisterilainsäädännöksi.

Rahoitustarkastus toteaa, että sillä on ollut mahdollisuus käydä esitysluonnoksesta vain rajoitettua keskustelua lyhyen määräjän puitteissa. Rahoitustarkastus määrittelee lopullisen kantansa esitykseen vasta virallisessa lausunnossaan.

Rahoitustarkastus esittää kommentteinaan seuraavan:

Eurooppayhtiö - luvanvarainen elinkeinotoiminta- valvonta

Eurooppayhtiöasetuksen voimaantulo on nostanut voimallisemmin esille kysymyksen siitä, millä tavoin luvanvaraista elinkeinotoimintaa harjoittavien yhtiöiden, kuten esim. luottolaitoksien ja sijoituspalveluyritysten, valvonta voidaan tulevaisuudessa suorittaa. Eurooppayhtiö on hyväksytty EU:n alueella toimivaksi ylikansalliseksi yhtiömuodoksi, jolla on mahdollisuus toimia eri jäsenmaissa, yhdistellä eri maissa olevia tytäryhtiöitään, vaihtaa kotipaikkaa yksinkertaisia menettelyjä noudattaen ilman, että toimintaa tästä syytä tarvitsisi lopettaa.

Eurooppayhtiöasetuksella tähdätään erityisesti siihen, että moninkertaisia yhtiörakenteita voidaan yksinkertaistaa. Tästä syystä on aihetta olettaa, että juuri suuret yhtiökokonaisuudet tulevat käyttämään asetusta. Luvanvaraista elinkeinotoimintaa harjoittavien yhtiöiden kohdalla tämä merkitsee sitä, että yhä laajemmat taloudelliset vastuut keskittyvät yksittäisiin maihin, vaikka toimintaa tosiasiallisesti harjoitetaan edelleen useassa maassa.

Samaan aikaan EU:n rahoitusvalvontaa ei ole kehitetty. Valvonta pohjautuu edelleen kansalliseen valvontaan ja siinä koti- ja isäntävaltion valvontaperiaatteisiin, joissa isäntävaltion valvontaosuus rajoittuu luottolaitoksen sivukonttorin osalta lähinnä maksuvalmiuden valvontaa. Merkittävien luottolaitostoimijoiden kohdalla tällaista valvontaa on pidettävä riittämättömänä. Arvopaperipörssien, selvitysyhteisöjen ja arvopaperikeskusten kohdalla vastaavanlaista valvonnan sääntelyä EU-tasolla ei ole ollenkaan tai se on ainakin hyvin vähäistä. Rahoitustarkastuksen mielestä valvonnan periaatteita tulisikin kehittää EU:n tasolla suuntaan, missä ylikansallisia yhtiökokonaisuuksia valvottaisiin yli valtiorajojen ulottuvien valvontajärjestelmien kautta sen sijaan, että valvontavastuu jää yhdelle maalle.

Taloudelliset vaikutukset

Taloudellisia vaikutuksia käsittelevässä esitysluonnoksen jaksossa on selostettu varsin seikkaperäisesti talletussuojaan ja sijoittajien korvausjärjestelmään liittyviä asioita. Sen sijaan sitä, millaisia kansantaloudellisia vaikutuksia esimerkiksi rahoitusmarkkinoilla toimivien merkittävien yritysten, kuten luottolaitosten, eurooppayhtiöittämisestä ja mahdollisesta maasta siir-

tymisestä on Suomen talouteen, ei pohdita lainkaan. Vaikka eurooppayhtiötä koskevaa asetusta on pidettävä luonteeltaan puhtaasti yhtiöoikeudellisena, saattavat esityksen välilliset taloudelliset vaikutukset olla suomalaisen yhteiskuntaan merkittäviä.

Taloudellisiin vaikutuksiin liittyen luonnoksessa todetaan myös, että luottolaitosten valvontamaksuilla katetaan huomattava osa Rahoitustarkastuksen kustannuksista. Rahoitustarkastus on samaa mieltä siitä, että valvontamaksujen pieneminen vaikeuttaa Rahoitustarkastuksen toiminnan pitkäjänteistä suunnittelua. Lisäksi esimerkiksi arvopaperipörssin siirtäminen pois Suomesta voi aiheuttaa välittömien valvontamaksujen (pörssin valvontamaksujen) lakkaamisen ohella huomattavia välillisiä vaikutuksia, koska valvonta- ja toimenpidemaksuja peritään myös valvottavilta, mukaan lukien luottolaitokset, erikseen eräistä niiden arvopaperimarkkinatoiminnoista ja arvopapereiden liikkeeseenlaskijoilta.

Asetukseen sisältyvistä poikkeuksista ja niiden käyttämisestä

Euroopan unionin antamaa asetusta sovelletaan suoraan kaikissa jäsenmaissa, eikä erityisiä asetuksen implementointitoimia tarvita. Yleisenä tulkintatapana on jopa ollut, ettei asetustekstiä voi edes siirtää kansalliseen lainsäädäntöön, koska tästä saattaisi aiheutua tulkintaristiriitoja EU:n asetuksen ja kansallisen lainsäädännön välillä. Kansallisille lainsäätäjille varataankin osittain tästä syystä mahdollisuus poiketa eräistä asetukseen kirjatuihin säännöistä. Näin eri maiden lainsäädäntövivahteet ja painotukset voidaan ottaa paremmin huomioon.

Myös eurooppayhtiöasetuksessa on kansalliselle lainsäätäjälle varattu mahdollisuus poiketa varsin monessa kohdin asetustekstistä. Rahoitustarkastuksen mielestä rahoitustoimintaa koskevia poikkeussäännöksiä tulisi tässä yhteydessä tarpeellisilta osin ottaa käyttöön ja varata sen myötä lain soveltajalle mahdollisuus arvioida eurooppayhtiökehityksen taloudellisia vaikutuksia. Eurooppayhtiöasetus mahdollistaa yhtiöiden entistä suuremman liikkuvuuden EU:n alueella ja myönteiset ja kielteiset vaikutukset näkyvät yksittäisissä maissa nopeammin. Myös siltä kehitykseltä on aihetta suojautua, että Suomesta tulisi heikkokuntoisten rahoitustoimintaa harjoittavien eurooppayritysten sijoituspaikka.

Rahoitusvalvontaviranomaisen kieltovaltuus

Hallituksen esitysluonnoksessa tai sen liitemuistiossa ei missään näytetä erikseen kiinnitettävän huomiota eurooppayhtiöasetuksen 8 artiklan 14 kohdan 2. kappaleeseen. Siinä säädetään rahoitusvalvontaviranomaisen kieltovaltuudesta (lisäksi 14 artiklan 2 kappaleen mukaan edellytyksenä näyttäisi olevan, että valvonta tapahtuu ”yhteisön direktiivin mukaisesti”). Kieltovaltuutta näytetään tarkastellun lähinnä yleisemmän saman 14 artiklan 1. kappaleen ”toimivaltaisen viranomaisen” näkökulmasta. Rahoitusvalvontaviranomaisen erillisen kieltovaltuuden tausta ja ratio voisi olla hyvä selvittää hallituksen esityksessä, koska myös asetuksen johdantolauseessa 26 korostetaan rahoituslaitosten erityisasemaa.

Eurooppayhtiö ja luottolaitostoiminta

Ratan ja luottolaitostoiminnan kannalta lakiehdotuksiin sisältyy kolme merkityksellistä asiaa

- eurooppayhtiön kotipaikan siirtäminen toiseen maahan ja siihen liittyvä valvontaviranomaisen vastustamismahdollisuus
- suomalaisen osakeyhtiön sulautuminen toisessa maassa perustettavaan eurooppayhtiöön ja siihen niinikään liittyvä valvontaviranomaisen vastustamismahdollisuus, sekä

- tallettajien suojaaminen eurooppayhtiön kotipaikan siirtotilanteessa ja sulautumistilanteissa erityisesti silloin, kun tallettajansuoja poikkeaa eurooppayhtiön uudessa kotimaassa entisen kotimaan suojasta
- **Kotipaikan siirto (mietinnön sivut 49-52)**

Asetuksen 8 artiklan 14 pykälän 2 kohtaan on kirjattu poikkeussäännöksen säätämismahdollisuus näin:

”Jos kansallinen rahoitusvalvontaviranomainen valvoo SE:n toimintaa yhteisön direktiivien mukaisesti, myös kyseisellä viranomaisella on oikeus vastustaa sääntömääräisen kotipaikan siirtoa.”

Vastustamisen perusteena on saman artiklan 1 ja 3 kohdan mukaan yleinen etu ja kieltopäätös on voitava saattaa tuomioistuimen tutkittavaksi.

Valmistelutyöhön osallistuneet ovat suhtautuneet pidättyväisesti siihen, että kansallisia ”todellisia” poikkeussäännöksiä ja varauksia kirjattaisiin edellä mainituissa asioissa meidän eurooppayhtiölainsäädäntöömme. Tämä laatijoiden kanta tuntuu perustellulta silloin, kun on kysymys ei-valvonnalaista elinkeinotoimintaa harjoittavista yhtiöistä ja niiden toimintojen siirtämisestä toiseen maahan. Rahoitustarkastuksen mielestä tilanne muuttuu, kun käsitellään toimiluvanvaraista ja valvonnassa olevaa elinkeinotoimintaa.

Esitysluonnokseen kirjattujen periaatteiden mukaan valvontaviranomaisilla ei olisi minkäänlaisia tosiasiallisia mahdollisuuksia vastustaa luottolaitoksen kotipaikan siirtoa, vaikka siirron vaikutukset voisivat olla meidän rahoitusmarkkinoiden vakauden kannalta kielteisiä. Tämä ajatus näkyy mm. luonnostekstin sivuilla 49-52, joissa Rahoitustarkastukselle varataan mahdollisuus vastustaa kotipaikan siirtoa lähinnä muodollisin perustein esim. silloin, kun siirrolle asetettuja asetukseen tai Suomen lakiin perustuvia toimia ja muodollisuuksia tahi toiminnan jatkamiselle sivukonttorimuodossa asetettuja säännöksiä ei ole noudatettu, taikka milloin ilman talletussuojaa kokonaan tai osittain jäävälle tallettajalle ei irtisanomisen jälkeen makseta talletuksia tai aseteta vakuutta niiden maksamisesta. Myös luottolaitoksen markkinointitavat ja käytetyt sopimusehdot voivat olla esitysluonnoksen mukaan sellaisia, että ne eivät täytä meidän kuluttajasuojalain asettamia vähimmäisvaatimuksia ja Ratalla olisi esitysluonnoksen mukaan ehkä myös tällöin mahdollisuus harkita luottolaitoksen kotipaikan siirron estämistä.

Esitysluonnokseen kirjattujen periaatteiden mukaan yleisen edun vastaisena ei pidettäisi sitä, että eurooppayhtiön vastaanottavan valtion talletussuoja poikkeaisi meidän omasta suojastamme. Luottolaitostoiminnalle asetettujen muiden toimintavaatimusten poikkeaminen meidän omista vaatimuksistamme, kilpailuolosuhteiden huonontuminen tai riittämättömät valvontaresurssit eivät niinkään muodostaisi siirron estettä.

Esitysluonnoksen mukaan Rahoitustarkastuksella ei olisi oikeutta arvioida sitä, mikä vaikutus kotipaikan siirrolla on rahoitusmarkkinoidemme yleiseen vakauteen esim. tilanteessa, missä Suomessa toimiva luottolaitos siirtäisi toimintansa sellaiseen maahan, missä talous on selvästi kriisiytymässä. Samoin sen seikan arvioiminen, vaikuttaisiko toimintojen merkittävä sivukonttoristaminen ja valvonnan muuttuminen tässä yhteydessä kielteisesti rahoitusmarkkinoidemme.

Yhdentyvät rahoitusmarkkinat tuovat kaikille valvojille haasteita, joita ei vielä voida tunnistaa. Siksi on tarpeellista kirjata uuteen lainsäädäntöön Ratalla riittävät mahdollisuudet arvioida myös yleisellä tasolla sitä, johtaako suunniteltu kehitys tai toimenpiteet (kotipaikan siirto tai sulautuminen ulkomaisen luottolaitoksen kanssa) meidän omien ja EU:n rahoitusmarkkinoiden kannalta turvalliseen ja vakaaseen kehitykseen. Ruotsin esimerkin tavoin uuteen sään-

nöstöön voitaisiin ottaa Ratalle mahdollisuus arvioida yleisen edun nimissä sitä, onko kotipaikan siirtoa pidettävä yksittäisen luotto-, rahoitus- tai vakuutuslaitoksen vakauden kannalta uhkana. Samalla tavoin olisi voitava punnita, onko laitoksen maine vaarassa siirron seurauksena. Myös rahanpesun rajoittaminen, kuluttajansuoja ja veropaon estäminen voisivat tulla yleisen edun nimissä kieltoperusteiksi samalla tavoin kuin Ruotsissa. Ruotsin mietinnön mukaan on yhteiskunnallisesti hyväksyttävää, että näillä perusteilla voitaisiin vastustaa kotipaikan siirtoa samoin kuin sulautumisen toteuttamista. Rahoitustarkastus korostaa sitä, että nyt hahmoteltavana oleva lainsäädäntö tulee palvelemaan muitakin kuin nyt käsillä olevaa yksittäistä tapausta.

Rahoitustarkastus esittää, että esityksen jatkovalmistelussa otetaan kotipaikan siirron kieltoperusteiksi samat perusteet kuin Ruotsissa ollaan kirjaamassa.

- Sulautumiset ja niiden vastustaminen (mietinnön sivut 52-53)

Asetustekstin 19 artiklassa todetaan sulautumisen vastustamisesta näin:

” Jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan säätää, että tämän jäsenvaltion alainen yhtiö ei voi osallistua SE:n muodostamiseen sulautumalla, jos kyseinen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen vastustaa sitä ennen 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun todistuksen antamista.”

Perusteena on tässäkin tilanteessa yleinen etu ja vastustaminen on voitava saattaa tuomioistuimen tutkittavaksi.

Työryhmämuistioluonnokseen on kirjattu ainoaksi Ratan vastustusperusteeksi, että sulautuva luottolaitos ei ole suorittanut sulautumiselle asetettuja toimia tai täyttänyt niitä koskevia mahdollisuuksia. Ainoastaan tällöin Rata voisi vastustaa kotimaisen luottolaitoksen sulautumista toisessa maassa toimivaan luottolaitokseen. Ehdotuskohdassa ei ole mitään poikkeussäännökselle ominaista, vaan se toistaa asetuksessa ja kansallisessa lainsäädännössä sulautumiselle asetetut vaatimukset. Ratan mielestä on selvää, ettei muotovirheen sisältävää sulautumisprosessia voida hyväksyä ja se siten on este sulautumiselle.

Rata esittää tässäkin kohdin, Ruotsin tapaan, samanlaisten lisäperustelujen kirjaamista ehdotukseen kuin kotipaikan siirrossa, jotta Ratalle muodostuisi todellinen mahdollisuus punnita sulautumisen vaikutuksia sulautuvan laitoksen omaan vakauteen, myös Suomen rahoitusmarkkinoihin ja EU:n rahoitusmarkkinoihin.

Rahoitustarkastuksen mielestä EU:n rahoitusmarkkinoiden vakaus voidaan parhaiten turvata siten, että kaikissa jäsenmaissa tehtävät toimenpiteet ja päätökset arvioidaan itsenäisesti. Jokaisella jäsenmaalla olisi oltava Ratan mielestä velvollisuus arvioida asioita mahdollisia puitteita ja edellytyksiä laajemmalti, koska kotipaikan siirrot, samoin kuin sulautumiset jatkuvat EU:n sisällä. Siirtymät voivat johtaa myöhemmin myös siihen, että luottolaitokset ajautuvat aikanaan myös EU:n ulkopuolelle. Ellei arviointia voida suorittaa EU:n alueella perusteellisesti ensimmäisten siirtojen ja sulautumisten kohdalla mahdollisuudet harkita asiaa myöhemmin ovat todella vähäiset.

- Tallettajan- ja sijoittajan suojaaminen (mietinnön sivut 19, 22-24 ja 53)

Työryhmämietinnön luonnoksessa käsitellään varsin paljon talletussuojaa ja sijoittajien suojaa koskevia kysymyksiä. Rahoitustarkastus pitää näin laajaa tarkastelua tarpeettomana. Nyt kä-

sillä oleva lainsäädäntöhanke on ensisijaisesti yhtiöoikeudellinen säädöstökokonaisuus ja siitä syystä talletussuoja-asioita tulisi käsitellä vain vähäisessä määrin. Rahoitustarkastuksella on käsitys, että talletussuojaa koskevaa lainsäädäntöä joudutaan uudistamaan Suomessa esille nousseen käytännön tapauksen johdosta. Vasta tässä yhteydessä on perusteltua tarkastella laajemmin suojaan liittyviä asioita.

Mitä tulee työryhmän ehdotukseen tallettajan suojaamisesta yksittäisessä tapauksessa eli lähinnä sulautumisen yhteyteen liittyvänä velkojainsuojakysymyksenä, työryhmän ehdotus on Ratan mielestä hyväksyttävä. Yksinkertaistettuna ehdotus tarkoittaisi sitä, että tallettajalla olisi oikeus nostaa talletuksensa tai saada sille vakuus, jos luottolaitoksen uudessa kotimaassa tallettajan saatava ei saa kokonaan tai osittain sitä suojaa mitä aikaisemmassa kotimaassa on saanut. Kysymys on sopimusrikkomuksen kaltaisesta asiasta ja käytännöllisenä ratkaisuna on talletuksen irtisanominen ja varojen nostaminen. Menettely on Ratan linjan mukainen.

Eurooppayhtiö ja arvopaperimarkkinoiden infrastruktuuripalvelut

Vaikka luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten ja rahastoyhtiöiden ym. kohdalla Rahoitustarkastuksen kieltovaltuus katsottaisiin perusteettomaksi, voi kieltovaltuus kuitenkin olla perusteltua arvopaperimarkkinoiden infrastruktuurin kohdalla eli silloin, kun kysymys on arvopaperipörssistä, optioyhteisöstä, selvitysyhteisöstä ja arvopaperikeskuksesta. Seuraavassa tarkastellaan eräitä perusteita tälle asialle:

Esimerkiksi lakiluonnoksessa luottolaitoslain muuttamisesta ehdotetaan säädettäväksi Rahoitustarkastuksen mahdollisuutta ilmoittaa rekisteriviranomaiselle, ettei luottolaitos ole täyttänyt kotipaikan siirron edellytyksenä olevia toimia ja muodollisuuksia. Luonnokset yksityiskohtaisiksi perusteluiksi osoittavat, että "toimilla ja muodollisuuksilla" tarkoitetaan pitkälti luottolaitosdirektiivin vaatimuksia. Lisäksi todetaan, että luottolaitosdirektiivin mukaisesti Rahoitustarkastus voi asettaa yleisen edun vuoksi tarpeellisia ehtoja liiketoiminnan harjoittamiselle. Samaa sanontaa "toimet ja muodollisuudet" käytetään myös luonnoksissa arvopaperipörssiä, optioyhteisöä, selvitysyhteisöä ja arvopaperikeskusta koskevan lainsäädännön muuttamiseksi. Lisäksi niiden perustelujen todetaan soveltuvien osin vastaavan luottolaitosten kohdalla säädettyä. On kuitenkin niin, että EY:n lainsäädännöllä ei ole järjestetty arvopaperipörssin, optioyhteisön, selvitysyhteisön tai arvopaperikeskuksen (sivuliikkeen kautta tai rajan yli) toisessa jäsenvaltiossa harjoittaman toiminnan sääntelyä ja valvontaa, eikä siitä ole kansallisesti säädetty. Näin ollen arvopaperipörssin, optioyhteisön, selvitysyhteisön tai arvopaperikeskuksen osalta jää avoimeksi kysymys siitä, mitä lainkohdassa tarkoitetuilla "toimilla ja muodollisuuksilla" käytännössä tarkoitetaan.

Arvopaperipörssiä, optioyhteisöä, selvitysyhteisöä ja arvopaperikeskusta on pidetty arvopaperimarkkinoiden infrastruktuurin kannalta keskeisinä (ks. esim. HE 175/2002). Arvopaperikaupankäynti ja -selvitys on niihin yhteiskunnallisestikin liitettyjen infrastruktuuritavoitteiden ja monitahoisten yhteiskunnallisten vaikutusten vuoksi erittäin säänneltyä kaikissa Euroopan maissa (ks. HE 184/2001 ja HE 157/1988). Selvitystoiminnan turvaamista on pidetty kansantaloudellisesti huomattavan tärkeänä ja on jopa katsottu, että julkisen vallan näkökulmasta on suotavaa, että pääosa selvitystoiminnasta on järjestetty yhteen kansalliseen arvopaperien selvityskeskukseen (HE 1997/209). Arvopaperikeskustoiminnan sääntelyllä on pyritty erityisesti varmistamaan säilytys- ym. toiminnan turvallisuus ja keskuksen valmius kaikkien arvosuuslajien käsittelyyn sekä varmistamaan siten edellytykset kansallisesti yhtenäisten, likvidien ja avoimien osake- ja korkomarkkinoiden syntymiselle (ks. HE 218/1997). Tästä näkökulmasta näyttäisi hyvin perustellulta tarkemmin erikseen pohtia, millaisia yleiseen etuun perustuvia valtuuksia rahoitusvalvontaviranomaisilla¹ pitäisi olla kansallisen arvopaperipörssin,

¹ Koska valtioneuvosto ja valtiovarainministeriö toimivat toimilupaviranomaisina (ja hyväksyvät säännöt) arvopaperipörssin, optioyhteisön, selvitysyhteisön ja arvopaperikeskuksen osalta tarpeelliset valtuudet eivät välttämättä tässä kohdin kuulu Rahoitustarkastukselle.

optioyhteisön, selvitysyhteisön tai arvopaperikeskuksen suhteen. Lisäksi olisi tarpeen tarkkaan seurata, miten lainsäädännön tarkennukset ja muutokset toteutetaan muissa jäsenvaltioissa.

Luonnos sijoitusrahastolain muutokseksi

Lopullista esitystä varten on vielä tarpeellista tarkastella, millaisia muutoksia rahastoyhtiötä koskevaan lainsäädäntöön voidaan tai on tarpeellista ottaa. Sijoitusrahastodirektiivin (85/611/ETY) 3 artiklan mukaan yhteissijoitusyrityksen (= sijoitusrahaston) katsotaan sijaitsevan siinä jäsenvaltiossa, jossa on rahastoyhtiön sääntömääräinen kotipaikka. Toisin sanoen rahastoyhtiön kotipaikan muuttaminen toiseen valtioon tarkoittaisi periaatteessa myös rahastojen siirtymistä mukana. Se puolestaan saattaa osoittautua käytännössä mahdottomaksi, koska siitä ei ole olemassa sääntelyä. Rahasto ei ole oikeushenkilö, vaan tietyn maan lainsäädännön mukaan perustettu ja hoidettu varallisuusmassa, johon sovelletaan mm. kotivaltion verosäännöksiä. Näin ollen jos suomalainen rahastoyhtiö siirtäisi kotipaikkansa esim. Ruotsiin, se joutuisi luovuttamaan hallinnoimiensa sijoitusrahastojen hallinnon suomalaiselle rahastoyhtiölle, koska suomalaisia sijoitusrahastoja voi perustaa ja hallinnoida vain suomalainen rahastoyhtiö. Rahastoyhtiö voi perustaa ja hallinnoida sijoitusrahastoja vain kotivaltiossaan. Ulkomaiselle rahastoyhtiölle suomalainen rahastoyhtiö voi toki ulkoistaa toimintojaan, ja ulkomaisia rahastoja voi markkinoida Suomeen.

Voimassa olevan SRL:n 11 §:n nojalla myös ulkomaalainen sijoituspalveluyritys tai luottolaitos voi tietyin edellytyksin toimia säilytisyhteisönä Suomessa. Näin ollen olisi ilmeisesti aiheellista vielä tarkastaa, pitäisikö myös SRL:n 34 a ja b §:ssä olla toiminnan jatkamista koskevat momentit. Perusteluista ei tarkemmin ilmeni, miksi momentit on jätetty näissä pykälissä pois.

Teknisiä kommentteja

Luonnoksessa käytetään toistuvasti sanontaa "luottolaitos-, rahoitus- ja vakuutuselinkeino" yms. sanontoja. Selkeämpi ja kattavampi sanonta olisi kuitenkin pelkkä rahoitus- ja vakuuselinkeino yms., jossa siis rahoituselinkeino pitäisi sisällään luottolaitokset yms. ja lisäksi myös elinkeinotoiminnan arvopaperimarkkinoilla.

Alaviite 23 on ilmeisen virheellinen, koska siinä arvopaperikeskus on jostain syytä kytketty sijoitusrahastolaissa tarkoitettuun säilytisyhteisöön. Kysymys ei ole lainkaan samasta toiminnasta.

Liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain 5a §:n mukaan sulautumiseen ei sovelleta 5 §:n 3 momenttia. Sanottuun lainkohtaan tulisi lisätä myös viittaus 4. momenttiin, johon perustelutekstissä myös viitataan.

Luonnoksessa sijoitusrahastolain muutokseksi on virheellinen vuosiluku. Sijoitusrahastolaki on annettu vuonna 1999.